

Vid kommunalreformen 1863 om kommunalstyrelse på landsbygd och i stad följde inte skolväsendet med, utan stannade kvar inom kyrkan och staten. Skolrådet hade det högsta ansvaret för vården och ledningen av skolväsendet i varje skoldistrikt, vilket motsvarade en församling. Beroende på vilken typ av kommun det gällde ansvarade skolrådet för skolverksamheten ända fram till antingen 1932 eller 1952/1955. I Burlöv övergick ansvaret till kommunen och folkskolestyrelsen från och med 1932.

Med folkskolestadgan 1842 infördes folkskolan och undervisningen blev därmed obligatorisk. I varje socken skulle det finnas en skola med godkänd lärare och eleverna skulle vid avslutad skolgång ha tillägnat sig vissa grundläggande kunskaper. Kostnaderna skulle varje församling stå för. De två första åren av den sexåriga folkskolan kallades småskola och omfattade klass 1-2, folkskolan omfattade klass 3-6. Småskolan inrättades 1858 och fanns kvar till dess att enhetsskolan ersatte folkskolan 1952. 1927 infördes ett obligatoriskt sjunde skolår i folkskolan och 1948 blev skolan åttaårig.

Tågarps bys skola var belägen vid järnvägsövergången i Tågarp mitt emot en banvaktstuga och tomten omfattade 6 kappland (900 kvm). 1876 slogs Arlövs och Tågarps byar ihop till ett skolområde, och kyrkostämman beslutade att uppföra en ny folkskola i Arlöv, vilken kallades Gamla skolan. Byggnaden stod kvar ända till 1946 då den revs.

Äldre handlingar från skolor ingår i Burlövs skolråd som återfinns på Landsarkivet i Lund.

För vidare historik om skolväsendets utveckling i Burlöv se manuell historik i Skolarkivpärmen.

Arkivet ordnades och förtecknades i mars 2012 av arkivarie Helena Sjölin.

Källor:

- Ingers, Ingemar, Burlövs kommun, Historia och beskrivning, del II, Skolväsende och undervisning av Elmer Persson, Malmö 1980